

ת"פ 63653/10/13 - מדינת ישראל נגד א. חזן ליסינג בע"מ, אבי חזן

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

15 מאי 2016

ת"פ 63653-10-13 מדינת ישראל נ' א.

חזן ליסינג בע"מ ואח' ת"פ

11231-09-14

לפני כב' השופטת לימור מרגולין-יחידי

מדינת ישראל

המאשימה

נגד

1. א. חזן ליסינג בע"מ

הנאשמים

2. אבי חזן

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד תמר הלברטל ועו"ד אבו עיסא

ב"כ הנאשמים עו"ד וייסבאום

הנאשם - התייצב

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

פתח דבר

הנאשמים הודו והורשעו בשני כתבי אישום בעבירות מס הכנסה ומע"מ.

נאשמת 1 היא חברה פרטית העוסקת בליסינג מימוני ובהלוואות לרכישת רכבים ונאשם 2 היה מנהלה הפעיל בתקופה הרלבנטית.

בתיק מע"מ הורשעו הנאשמים בהתאם לכתב אישום מתוקן באי הגשת 5 דו"חות תקופתיים, כששניים מהם לחודשים פברואר ואפריל 2013 לא הוגשו כלל וסכום המס לתשלום הנובע מהם עומד על ₪ 51,744. דו"ח נוסף, דו"ח ינואר 2013, שסכום המס הנובע ממנו עומד על ₪ 54,538 הוגש באמצעות הסדר תשלומים בו לא עמדו הנאשמים ויתרת

עמוד 1

קרן החוב ביחס אליו עומדת על סך של 12,156 ₪. כמו כן, הוגש דו"ח דצמבר 2012 באיחור של כחודשיים, ודו"ח מאי 2013 לא הוגש עד להגשת כתב האישום המקורי והוגש באיחור של כשנתיים (להלן: "תיק מע"מ").

בתיק מס"ה הורשעו הנאשמים בהתאם לכתב אישום מתוקן בביצוע 2 עבירות של אי הגשת דו"חות, בכך שלא הגישו דו"חות לשנים 2012 ו-2013, אשר בהן עמדו המחזורים העסקיים על מיליוני שקלים (להלן: "תיק מס"ה").

טיעוני הצדדים ודברי הנאשמים

ב"כ המאשימה בתיק מע"מ עמדה על הערכים המוגנים בהם פגעו הנאשמים במעשיהם, והפנתה לפסיקה. היא ביקשה לראות בכל מקרה של אי הגשת דו"ח כאירוע עצמאי, וטענה למתחם ענישה הנע בין 4 ל-8 חודשי מאסר ביחס לכל אירוע, לצד ענישה נלווית. אשר לענישה הקונקרטית, ציינה את עברו הפלילי של הנאשם הכולל הרשעה יחידה שאינה רלבנטית, את ההודיה, ואת העובדה שרק מחצית מהמחדל הוסרה, כשקרן המס עומדת על 130,000 ₪ והנאשם שילם 63,000 ₪. על כן עתרה להטיל עונש באמצע המתחם.

ב"כ המאשימה בתיק מס"ה עמדה על חומרת העבירות, המחזורים גבוהים והעובדה שהמחדל לא הוסר, טענה למתחם ענישה לכל עבירה הנע בין מאסר מותנה ל-8 חודשי מאסר, ולענישה נלווית, כאשר ביחס לקנס עתרה למקם את הנאשם ברף העליון של המתחם, ואילו ביחס למאסר בחלק האמצעי של המתחם.

הוצע על ידי נציגות המאשימה מתחם כולל לשני התיקים הנע בין 6 ל-10 חודשי מאסר.

ב"כ הנאשמים טען כי המעשים בוצעו על רקע משבר בניהול של הנאשם אשר הוביל לגירושיו, למצב נפשי קשה ולקריסת החברה, שחדלה לפעול בשנת 2013. הוא ציין כי בשל מצוקתו הכלכלית, לא היה בידו של הנאשם לשלם לרואה חשבון שיפעל להגשת הדו"חות והסרת המחדלים, וטען כי חלק מהמחדל הוסר עובר להגשת כתב האישום. הוא ביקש לראות בכל המעשים המיוחסים לנאשם כאירוע אחד לצורך קביעת מתחם הענישה, וטען שהמתחם נע בין מאסר מותנה לבין 3 חודשי מאסר לשני התיקים גם יחד. הסנגור עמד על הנסיבות האישיות, המשפחתיות, השירות הקרבי, המצב הנפשי והטיפול התרופתי, כמו גם הטיפול באביו החולה. כן הוצגו אסמכתאות להליך פשיטת רגל (נ/1), במסגרתו משלם מדי חודש סך של 450 ₪ לצד תשלומי מזונות חודשיים, והודגש המצב הכלכלי קשה. אשר לרכיב הקנס ביקש הסנגור להתחשב במצבו הכלכלי של הנאשם, הפנה לפסיקה ועתר לענישה מידתית.

הנאשם ציין כי הוא לוקח אחריות על מעשיו, תיאר מצוקה נפשית שהובילה לקריסת החברה, סיפר כי הוא מנסה לשקם את חייו, ותיאר את מצבו הכלכלי המורכב בהיותו שכיר, המשלם מזונות ומצוי בהליך פשיטת רגל.

לבקשת הנאשם ניתנה לו ארכה להצגת מסמכים אשר הוגשו במועד אך לא נסרקו והוגשו כעת לבית המשפט. הנאשם הציג מסמכים הקשורים להליך הגירושין הקשה והמחלוקות הנוגעות להסדרי הראייה והשפעה של נושא זה על מצבו הנפשי וכן מסמכים בקשר למצב בריאותו של אביו החולה. מסמכים אלה התווספו לצו הכינוס שהוצג במהלך הדיון.

דין והכרעה

מושכלות ראשונים הם כי רישום העסקאות במלואן, דיווח במועד על פי הוראות החוק, ותשלום המס, הם אבני היסוד של עקרונות גביית המס, ומשלא מתקיימות מי מאבני היסוד, נפגעת השיטה בכללותה. המשמעות המיידית של אי הגשת דו"חות במועד במרבית המקרים היא אי תשלום המס הנובע מאותם דו"חות במועד או בכלל.

עבירות אי הדיווח במועד הן אמנם עבירות ברף הנמוך יותר במדרג עבירות המס, ובמקרים המתאימים ניתן להמירן בקנס מנהלי, אך בביצוען משבש עבריון המס את שיטת הגבייה, מונע פיקוח של רשות המס, גוזל כספים מן הקופה הציבורית, ופוגע באינטרס הציבורי - חברתי של דיווח מלא לצורך גביית מס אפקטיבית ונשיאה שוויונית בנטל המס. זאת ועוד, משמעותו המיידית של אי הדיווח למע"מ היא המנעות מהעברת כספים, שהנאשם גבה מהלקוח כשלוח של רשות המס וכזרועה הארוכה של הרשות, והותרתם ברשות הנאשם.

ברע"פ 3857/13 **יצחקיאן נ' מדינת ישראל**, נדרש ביהמ"ש לפגיעה בערכים המוגנים בעבירות דיווח:

עבירות המס, בהן הורשע המבקש, חותרות תחת ערך השוויון, הן גוזלות כספים מהקופה הציבורית ופוגעות במישרין ביכולותיה הכלכליות של המדינה ובאיתנותה הפיננסית. אין צריך לומר, כי פגיעה זו ניכרת, בעקיפין, בכיסם של כל אחת ואחד ממשלמי המיסים בישראל... על יסוד טעמים אלו, השתרשה בפסיקה העמדה, לפיה יש להשית על עבריוני המס עונשי מאסר לריצוי בפועל וקנסות משמעותיים, תוך מתן משקל הבכורה לשיקולי ההרתעה והגמול והעדפתם על-פני נסיבותיו האישיות של העבריון"

במקרים של מספר עבירות החוזרות על עצמן, המבוצעות מול רשויות שונות, נמשכות תקופה שאינה קצרה, ומסיבות נזק כספי ישיר ממשי, מידת הפגיעה בערכים המוגנים גדלה.

המאשימה הפנתה לפסיקה כמפורט בטיעוניה. ההגנה הפנתה לפסיקה, כשלצורך קביעת מתחם הענישה רלבנטיים בעיקר פסקי דין שנדרשו למתחמים. ההגנה הציגה פסקי דין בהם המתחמים החלו ממאסר מותנה בעבירות מע"מ (ת.פ. 13353-01-13 **מדינת ישראל נ' סי גיאורפי בע"מ**), וכן פסקי דין שהתייחסו למתחם של 3 - 6 חודשי מאסר הניתנים לריצוי בע"ש (ת.פ. 13502 - 02-12 **מדינת ישראל נ' קולקר**).

מדיניות הענישה לעבירות אי דיווח למס"ה ולמע"מ היא מוחשית, כשעל פי רוב הענישה כוללת עונשי מאסר לריצוי בפועל או בעבודות שירות בהתאמה לחומרת המעשים (רע"פ 4394/14 **פיקהולץ נ' מדינת ישראל**). ביהמ"ש מסתפקים בד"כ בענישה צופה פני עתיד במקרים קלים, בעיקר כשסכומי המס נמוכים מאד או בלתי ידועים או בעבירות של איחור בדיווח או כשמספר העבירות מועט מאד (ת.פ. 61090-01-14 **מדינת ישראל נ' אשכנזי**, ת.פ. 39087-05-13 **מדינת ישראל נ' איימק שיווק ומסחר באינטרנט בע"מ**), או כשהם מכבדים הסכמות בין הצדדים ועמדה מקלה שמבטאת המאשימה.

לעניין מתחמי ענישה, אני מפנה לרע"פ 3857/13 **יצחקיאן נ' מדינת ישראל**, בו ביחס לשלוש עשרה עבירות אי דיווח

ועבירה נוספת של אי קיום דרישה, נקבע מתחם ענישה לכל עבירה שנע בין 2 - 8 חודשי מאסר.

עפ"ג 28376-10-13 **יחזקאל נ' מדינת ישראל**, נקבע לעבירות של אי דיווח למע"מ וכן לעבירות של אי ניכוי מס במקור, לראשונה במסגרת הליך הערעור, מתחם ענישה שבין 3 - 8 חודשי מאסר.

עפ"ג 37359-08-13 **מדינת ישראל נ' דניארוב**, נקבע מתחם ענישה בין מאסר מותנה לבין 6 חודשי מאסר לכל עבירה.

לעניין מספר האירועים, קיימת מחלוקת בין הצדדים. לטענת המאשימה מדובר במספר ארועים כמספר העבירות, ולטענת ההגנה יש לראות בכל העבירות ארוע עונשי אחד הנובע מקריסה עסקית לפי מבחן הקשר ההדוק.

יוער, כי בפסיקה המוקדמת לתיקון 113 לחוק, נאמר כי כל הגשת דו"ח היא אירוע בפני עצמו (רע"פ 5953/08 **עתאמלה נ' מדינת ישראל**), אם כי השימוש במונח "אירוע" לא היה מטבע הדברים במובנו של המונח "אירוע" שנטבע בתיקון 113. לאחר תיקון 113, במרבית פסקי הדין נקבע שמדובר באירועים עצמאיים שמספרם כמספר העבירות (רע"פ 1688/14 **כץ נ' מדינת ישראל**, רע"פ 8036/15 **גבריאולוביץ נ' מדינת ישראל**). עם זאת, יתכנו מקרים שבהם ניתן יהיה להשקיף על מספר עבירות של אי הגשת דו"ח כעל אירוע אחד הכולל מספר מעשים בהתאם למבחן הקשר ההדוק, כשבמקרה כזה המתחמים בדרך כלל יהיו מחמירים יותר (רע"פ 4323/14 **מולדובן נ' מדינת ישראל**).

יישום העקרונות האמורים בהליך שלפני מעלה כי אין מקום לקביעה שמדובר בארוע עונשי אחד, בהתחשב במספר העבירות, בביצוע מול שתי רשויות, באורך התקופה הנוגעת לשתי שנות מס. גם לאחר ששקלתי את טענות הסנגור, הגעתי למסקנה שאין בטענה כללית לקריסה כלכלית ולמשבר נפשי כדי להצדיק מסקנה שונה.

בבואי לבחון את חומרת המעשים בנסיבותיהם, אני לוקחת בחשבון את העובדה שמדובר במעשים שהתבצעו מול שתי רשויות מס, במע"מ תוך תקופה של מספר חודשים ובמס"ה במשך שנתיים עוקבות, כשבסך הכל נעברו שבע עבירות. אשר לטענה לקושי כלכלי ולקריסת העסק, נקבע בפסיקה כי קשיים אלה אינם מהווים צידוק לביצוע העבירה, על אחר כמה וכמה כשהעבירות מתמשכות (רע"פ 4844/00 **ברקאי נ' מדינת ישראל**). מבלי למעט מן האמור, אציין כי הובאו ראיות בדבר צו כינוס המלמד על קושי כלכלי אמיתי. עוד אציין כי הובאו ראיות לעניין המצב הנפשי באותה עת בעקבות משבר גירושין ומשבר הנוגע להסדרי ראייה של בתו של הנאשם, ויש במצב זה כדי להשליך במידת מה על אחריותו של הנאשם בתקופה האמורה, הגם שחלק מן העבירות נדמה שמוקדמות לאותו משבר. לעניין הנזקים, כפי שהובהר הנזק הציבורי הוא בעצם הפרת חובת הדיווח, ובנוסף קיים נזק כספי כשבהליך שלפני מדובר בסכום של כ - 130,000 ₪ מול מע"מ, שהוא סכום נכבד שקופת המדינה חסרה אותו תקופה ארוכה. לעניין עבירות הדיווח במס"ה, בהעדר דיווח יש משמעות למחזורי הפעילות הנכבדים הנעים בין כ - 13 לכ - 6 מיליוני שקלים.

מתחם הענישה לכל ארוע של אי הגשת דו"ח למע"מ בהתחשב בנתונים שצוינו, נע מתקופת מאסר קצרה שיכול שתרוצה בעבודות שירות ועד שבעה חודשי מאסר, כשלגבי האיחור בדיווח תחתית המתחם עומדת על מאסר מותנה.

מתחם הענישה לכל ארוע של אי הגשת דו"ח למס"ה, מתחיל בתחיתו ממאסר מותנה, נוכח עמדת המאשימה, ועד שמונה חודשי מאסר. אעיר כי עמדת המאשימה ביחס לתחית המתחם, היא עמדה מקלה בהתחשב בכך שמדובר בעבירה שחזרה על עצמה ובמחזורים הנכבדים. עם זאת, למעט במקרים חריגים אין ביהמ"ש מחמיר מעבר למתחם שמציעה המאשימה.

אשר למתחמי הקנס, מדובר במעשים המבוצעים משיקולי כדאיות כלכלית, גם אם כאלה הנובעים מקושי כלכלי והעדפת העניין האישי על פני החובה הציבורית, ויש מקום לענישה שתעקר כדאיות זו. בקביעת מתחם הקנס נדרש בית המשפט להתחשב גם ביכולתו הכספית של הנאשם. בהליך שלפניי, הנאשם בהליכי פשט"ר וניתן נגדו צו כינוס (נ/1).

בנסיבות אלה, מתחם הענישה הכספי במע"מ יתחיל מ - 1,000 ₪ - 15,000 ₪ ש"ח, ומתחם הקנס ביחס לעבירות מס"ה יתחיל מאלפי שקלים בודדים ועד 20,000 ₪ בשל המחזורים הגבוהים. בשל הקושי הכלכלי יגזר קנס כולל בחפיפה לא מבוטלת לצד התחייבות משמעותית להמנע מעבירה.

הענישה הקונקרטית

אין מקום לסטייה ממתחמי הענישה. בתוך מתחם הענישה יש חשיבות לנסיבות שלהלן:

ראשית, הנאשמים הודו וחסכו זמן שיפוטי. יצוין כי מדובר בשני הליכים.

שנית, הנאשם הביע צער וחרטה על מעשיו. לעניין הסרת מחדל, המבטאת חרטה בהתנהגות והשבת הגזלה לקופת המדינה, קיבל הנאשם אורכות רבות להסרת מחדל, ובסופו של דבר הסיר מחצית ממחדלי מע"מ ולא הסיר את מחדל הדיווח מול מס"ה כלל. בנסיבות אלה, בהתחשב במצבו הכלכלי של הנאשם אני מתחשבת במאמצי הסרת מחדלים שהביאו להסרה חלקית בלבד של המחדלים.

שלישית, לחובת הנאשם הרשעה פלילית אחת בלתי רלבנטית ואין לו עבר בעבירות כלכליות. עם זאת, לא ניתן להתייחס למעשים כמעידה חד פעמית כאשר מדובר במספר רב של מעשים.

רביעית, לקחתי בחשבון את הנסיבות האישיות, משפחתיות בכל הנוגע לגירושי הנאשם והתפרקות התא המשפחתי, כלכליות (נ/1), לרבות העובדה שהנאשמת אינה פעילה עוד, ורפואיות ביחס למצוקה הנפשית וביחס למצבו של האב. לעונש שאגזור עשויה להיות השלכה גם על בני המשפחה.

חמישית, ביתר מישורי החיים הנאשם אדם מתפקד ותרם לחברה ולציבור.

לאור המפורט, הגעתי למסקנה כי יש מקום לגזור על הנאשם עונש כולל בחלק התחתון של מתחמי הענישה, אך לא

בתחיתם בשל מספר המעשים והסרה חלקית בלבד של המחדל. כמו כן יש מקום לחפיפה לא מבוטלת, כך שהעונש ירוצה בע"ש שלא לתקופה המקסימלית.

אשר על כן על החברה הנאשמת שאינה פעילה אני גוזרת קנס בסך 200 ₪ לתשלום עד ליום 1.6.16.

אני גוזרת על הנאשם את העונשים כדלקמן:

1. מאסר בפועל לתקופה של 100 ימים, שירוצה בדרך של עבודות שירות, בהתאם לחוות-דעת הממונה על עבודות השירות בביה"ח איכילוב.

הנאשם יתיצב במפקדת מחוז מרכז ביום 13.6.16 שעה 8:00 לתחילת ריצוי עונשו.

הובהרה לנאשם המשמעות של אי עמידה בתנאי עבודות השירות.

2. מאסר על תנאי למשך 6 חודשים, לתקופה של 3 שנים והתנאי שהנאשם לא יעבור עבירות מס מסוג עוון.

3. קנס בסך 8,500 ₪, או 17 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב- 10 תשלומים חודשיים, שווים ורציפים, כשהראשון בהם ביום 1.6.16. לא ישולם תשלום - תעמוד יתרת הקנס לפירעון.

4. הנאשם יחתום על התחייבות בסך 25,000 ₪, להימנע במשך שנתיים מהיום מביצוע עבירות מס מסוג עוון. לא יחתום הנאשם, יאסר לתקופה של 25 ימים.

זכות ערעור לביהמ"ש המחוזי בתוך 45 יום מהיום.

המזכירות תשלח עותק הפרוטוקול לממונה על עבודות השירות.

ניתנה והודעה היום ז' אייר תשע"ו, 15/05/2016 במעמד הנוכחים.

לימור מרגולין-יחידי, שופטת